Bayer Zsolt: Értékek mentén

2009 május 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 1

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Magyar Bálint és Herényi Károly hátrament a rötyire, és megkeresték a közös értékeket. Szép, napsütéses id? volt, s vastag, dagadt, tokás legyek döngtek a környéken.

Valamilyen érthetetlen oknál fogva Bálint és Károly bárányoknak és oroszlánoknak nézte a döngicsél? legyeket, s úgy t?nt ?nekik, hogy a bárányok és az oroszlánok mosolyogva heverésznek együtt.

Elárasztotta ?ket a békesség jóles?, meleg érzése. S felgy?rték ingük ujját, s nekifogtak összeszedegetni a közös értékeket.

El?bb Károly lelt rá valamire. Ez volt ráírva: "Lábszag és Mucsa – vagy szabad demokrata többség"…

– Te, Bálint, ez közös érték? – kérdezte Károly, mert egy pillanatra elbizonytalanodott.

– Károlyom, nem… Értéknek érték, de nem közös.

S tovább keresgéltek. Lassan delel?re hágott a nap. Meleg is volt, büdös is volt. S ?k kezdtek elemükben lenni. S megint Károly volt leleményesebb, ismét el?húzott valamit, ami még mozgott, legalábbis úgy t?nt, mintha mozogna.

– Na, tessék, itt van! – lelkendezett Károly. Nézd csak, Bálint, itt van az antalli örökség… Ibolyával hoztuk ide néhány éve, de szerencsére megtaláltam. Hm? Bálint bután nézett maga elé. Bár ebben nem volt semmi meglep?. Régóta nézett már így.

– Antalli örökség? Az meg micsoda?

– Hát, amit mi képviselünk. Az Ibolya és én. És közös érték…

– Várjál csak, Károly, gondoltam valamit – élénkült fel Bálint. – Végül is igazad van, az antalli örökséget tényleg kinevezhetjük közös értéknek, de így nem. Nézd csak: még mozog. Ha alig is, de még él. S ameddig él, addig nem lehet bel?le közös érték.

– Igazad van – helyeselt Károly. Azzal megragadta bokájánál fogva az alig piheg? antalli örökséget, és egy ügyes, begyakorolt mozdulattal néhányszor a földhöz csapkodta.

– Na, most már nem mozog. Nézd csak! Milyen szépen, ernyedten és petyhüdten lóg! Most már közös érték?

– Most már az…

– Te, Károly, és mit fogunk mondani, ha valaki megkérdezi, hogy miért nem él?

– Azt fogjuk mondani, Bálint, hogy mi lehelünk belé lelket.

– El fogják ezt hinni nekünk, Károly?

– Az mindegy, Bálint. Ugyanis most a közös értékekr?l van szó. És a közös értékek sokkal fontosabbak annál, mintsem hogy elhisznek-e nekünk még bármit is.

– Azt fogják mondani, hogy nekünk már csak az öt százalék fontos, s bármire képesek vagyunk érte. Még arra is, hogy megkeressük a közös értékeket.

– És? Tudod, Bálint, elég régóta mindegy már, hogy mit mondanak. Viszont nagyon kellene az az öt százalék, ugyanis én például már régen elfelejtettem a szakmát. Eljárt felettem az id?…

– Felettem is, Károly… Bár amikor sokáig nézek bambán magam elé, arra szoktam gondolni, hogy nem is kellett eljárnia…

– Ühüm, ismer?s… Neked szoktak még bármit is mondani?

– Úgy érted, az emberek? Már nem… Régen nem…

– Én is ezt vettem észre. Igaz, Ildikóval még tudok váltani néhány szót, most is találkoztunk szombaton a Szent István parkban, az antirasszista chartás tüntetésen… Tetszett, amikor az Iványi az ENSZ kéksisakosait akarta behívni az országba.

– Jó kis tüntetés volt. Emlékszel? Nem is olyan régen még ellenetek tüntettünk, Károly… Mi, chartások… Nem is olyan régen még ti voltatok a kirekeszt?k és a rasszisták…

– Emlékszem, Bálint. Te, mi ilyen büdös itten?

– A szar, Károly, a szar…

– Sejtettem. Na, gyere, keresgéljünk tovább!

És keresgélnek. És meg fogják találni a közös értékeket. Mindet…

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló